

Scandinavien's Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstabben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 11. Den 1. Marts 1854. Pris: 6 Ø pr. Expl.

Joseph Smiths Levnetsløb.

1835.

(Fortsat fra Pag. 136.)

Lyman E. Johnson, Brigham Young og Heber C. Kimball kom frem, og de tre Vidner lagde deres Hænder paa Enhverhs Hoved særskilt og bad.

L. E. Johnsons Velsignelse i Jesu Navn var, at han skalde bære Tidender om Frelsen til Nationer, Tungemaal og Folk, indtil Jordens yderste Hjørner skal høre Tidenderne; og at han skal være et Vidne om Guds Ting til Nationer og Tungemaal; og at hellige Engle skal besøjne ham Tid efter anden; og at ingen af Fjendens Magter skal forhindre ham at gaae frem og gjøre Herrens Arbeide; og at han skal leve indtil Judsamlingen er fuldendt, ifolge de hellige Propheter; og han skal blive lig Enoch, og hans Tro skal blive lig hans; og han skal blive kældet stor iblandt alle de Levende; og Satan skal skælve for ham; og han skal see Frelseren komme og staae paa Jorden med Magt og stor Hærlighed.

Brigham Youngs Velsignelse var, at han skalde blive stærk i Legemet, at han maatte gaae frem og samle de Udvælgte, forberedende til Herrens store Tilkommel-sesdag; og at han maatte være stærk og mæglig til at kundgjøre Tidenderne for Nationer, som ikke kender Gud; at han

maa fordoble de ti Talenter; at han maa komme til Zion med mange Neg. Han skal gaae frem fra Land til Land og fra Hav til Hav, og skal se himmelfte Sendebud at gaae frem; og hans Liv skal forlænges; og det hellige Præstedomme er paalagt ham, at han maa gjøre Undere i Jesu Navn; at han maa ud-drive Djævle, helbrede Syge, opreise Døde, aabne den Blindes Vine, gaae frem fra Land til Land og fra Hav til Hav; og at hedenste Nationer skal endog kalde ham Gud selv, dersom han ikke irtersetter dem.

Heber C. Kimballs Velsignelse, i Hovedindhøldet, var, at han skalde blive gjort lig dem, som var blevne velsignede for ham; og blive begünstiget med den samme Velsignelse. At han maatte mod-tage Syner, Engles Betjening og høre deres Røst, og endog komme i Guds Nærværelse; at mange Millioner maa blive omvendte formedelst ham; at Engle maa føre ham fra Sted til Sted, og at han maa staa indtil vor Herres Tilkom-messe og modtage en Krone i vor Herres Rige; at han maa gjøres bekjent med Dagen, naar Christus skal komme; at han skal fuldkommengjøres i Tro; og at

de Døve skal høre, de Lamme skal gaae, de Blinde skal see, og større Ting end disse skal han gjøre, at han skal have Frimodighed til at tale for Nationerne og stor Kraft osv.

En Hymne blev assungeu: "Herlige Ting er talt om Dia," osv.; og Forsamlingen sluttedes af Præsident Joseph Smith, jun.

Søndagen den 15de Februar. Forsamlingen aabnet igjen.

Præsident Cowdery gjorde nogle Be-merkninger angaaende Bestaffenheten af Forsamlingerne, paakaldede Herrens Hjelv osv., hvorefter et Antal Certificater læstes og antoges fra Brødre, som nyligen var vendte tilbage fra Zion.

Præs. Cowdery fremkaldede derpaa Orson Hyde, David W. Patten og Luke Johnson og stred frem til at give dem deres Ordinationer og Velsignelser.

Orson Hydes Velsignelse. — O. Cowdery kaldede paa Herren til at smile paa ham, at hans Tro maa blive fuldkommenlig, og at de undtalte Velsignelser maa virkeliggjøres. Han skal gjøres mægtig og blive iført med Kraft fra det Høje og gaae ud til Jordens Nationer for at kundgjøre Evangeliet; at han skal undgaae Verdens Besmittelser; Englene skal op holde ham; og at han skal gaae frem, ifølge Besalingen, baade til Jøde og Hedning, og skal gaae til alle Nationer, Riger og Tungemaal; alle, som hører hans Rost, skal erkende ham at være en Guds Ejener; han skal være lig hans Brødre i at holde Rigets Møgler; han skal bestaae paa Jordens og bringe Sjæle til Christus kommer. Vi veed, at han elsker Dig, og maa denne Din Ejener blive i stand til at gaae i stadt gennem Pestilentse; Mørkets Magt skal ikke overmande ham; han skal have Magt til at slaae Jordens med Pestilentse; at adskille Vand og føre de Hellige igjennem; han skal gaae fra Land

til Land og fra Hav til Hav; han skal være lig een af de tre Nephiter.

David W. Pattens Velsignelse. — O Gud! giv denne din Ejener en Kundstab om din Billie; maa han være lig een af de Gamle, som bar Vidnesbyrd om Jesus; maa han blive en ny Mand fra denne Dag af. Han skal være lige med hans Brødre, de Tolv, og besidde Propheternes Egenskaber. Maa hans Legeme være styrket og aldrig blive afmagtigt; maa han vandre og ikke blive træt. Maa han have Magt over alle Sygdomme og Tro ifølge hans Dusker; maa Himlene aabnes ham suarlig, at han kan bære Vidnesbyrd fra Kundstab; at han maa gaae til fjerne Nationer og Dør. Maa han have Kundstab om Rigets Ting, fra Begyndelsen, og være i stand til at sende rive Præstebedrageri lig en Løve. Maa han have Magt til at udsaae sine Fjender for sig med fuldkommen Tilintetgjelse. Maa han vedblive til Herren kommer. O Fader! vi besegle disse Velsignelser paa ham. Saa være det, Amen!

Luke Johnsons Velsignelse. — Vor Fader i Himmelten, skue ned i Maade paa os og paa denne din Ejener, som vi ordinere til de Tolvens Embede. Han skal være beredet og bevaret og være lig dem, som vi have væstignet for ham. Han skal høre Guds Rost; han skal stedse troste de Helliges Hjerter. Englene skal understøtte ham indtil han faaer fuldbragt sin Ejendom. Han skal blive forløst og komme frem med Israel. Han skal bringe Vidnesbyrd til Jordens Konger og staae i Forbindelse med den Forstestodtes almadelige Forsamling og Kirke. Dersom han fastes i Hængsel, skal han være i stand til at troste sine Brødres Hjerter. Hans Tunge skal løses og han skal have Magt til at føre Mange til Zion, og sidde ned med dem; den Gamle af Dage skal ud. tale denne Velsignelse, at han har været

trofast; han skal have Styrke, Wiisdom og Kraft; han skal gaae iblandt Pagtens Folk og tale alle deres Tungemaal, iblandt hvilke han skal gaae. Alle disse Velsignuelser vi meddeler ham i Jesu Navn, Amen!

William. E. Mc Lellins Velsignelse. — I Herrens Navn skal Wiisdom og Forstand blive udgydt over ham, og dygtiggjøre ham til at fuldføre det store Arbeide, som er paalagt ham; at han maa blive sparet indtil de Hellige er indsamlede; at han maa staae for Konger og Regenter og bære Viduesbyrd og opholdes af hellige Engle; og Jordens Nationer skal erkjende, at Gud har sendt ham; han skal have Magt til at overvinde sine Fjender; og hans Liv skal blive sparet midt iblandt Pestilentse og Ødelæggelse. Han skal være en Første og Frelser for Guds Folk. Kristenen skal ikke overvinde ham; ei heller hans Fjender faae Fremgang imod ham; Himlene skal aabnes ham som for Mæd i gamle Dage. Han skal være mægtig i Guds Haand og skal overbevise Tusinder, at Gud har sendt ham; og maa hans Dage blive forlængede til Menneskens Sons Tilkomst. Han skal føres som paa Prævinger fra Land til Land og fra Folk til Folk; og være istand til at gjøre Undere iblandt denne Stægt. Saa være det, Amen!

John F. Boyntons Velsignelser. — Du har faaet Overhaand og skal faae Overhaand og Du skal kundgjøre Evangeliet for mange Nationer. Du skal blive gjort mægtig for Gud; og endskjont Du skal blive undkastet fra Menneskenes Alasyu, skal Du dog have Magt til at overvinde. Du skal føre de Udvalgte triumpherende til Tilfingstsæderne; Du skal være lig de Brødre, som er blevne velsignede for Dig. Du skal staae paa Ulykvens Dag, naar de Ugudelige skal fortærres, og fremstille for Faderen, ylet-

fri, Frugterne af Dit Arbeide. Du skal overvinde alle de Under, der er i Verden; Du skal have Wiisdom til at bringe de Wises Wiisdom til Taush.d; og Du skal see din Frelsers Alasyu i Kjødet. Disse Velsignelser er udtalte og beseglede paa Dig. Saa være det, Amen!

William Smiths Velsignelse. — At han maa blive reen af Hjertet; at han maa have Forening med Gud; at han maa blive lig hans Brødre i at holde Nøglerne til denne Ejendom; at han maa blive bevaret og være et Nedstab til at føre Israel frem, at han maa blive undfriet fra deres Hænder, som soge at ødelegge ham, at han maa blive dygtiggjort til at bære Viduesbyrd til Nationerne at Jesus lever; at han maa bestaae i Pestilentse og Ødelæggelse. Han skal være mægtig i Guds Haand til at bevirkе Israels Gjenoppreisning. Nationerne skal fryde sig ved Størrelsen af de Gaver som Gud har tildeelt ham; at hans Tunge skal løses; han skal have Magt til at gjøre store Ting i Jesu Navn. Han skal blive bevaret og forblive paa Jorden indtil Christus skal komme og tage Hævn over de Ugudelige. Sluttet til næste Gang.

Kirtland den 21de Februar 1835. En Forsamling af Kirken holdtes, ifolge foregaaende Bestemmelse. Ester Bon af Præs. David Whitmer og en kort Tale Præs. O. Cowdery til Forsamlingen, blev Eldste Parley P. Pratt kaldet til Forhøringen og ordineret til een af de Tolv af Præs. Joseph Smith, jun., D. Whitmer og Cowdery. O Herre! smil fra Himlen ned paa denne din Ejener; forlad hans Synder, hellige hans Hjerte og bered ham til at modtage Velsignelsen. Forseg hans Kjærlighed til Dig og for din Sag; forseg hans Kundstab; meddeel ham al den Wiisdom, Klugstab og Forstand, som han behøver som en Ret-

færdighedens Ejener og til at pryde det Apostelskab, hvortil han er kaldet. Maa en dobbelt Part af den Aund, som blev meddeelt vor Herres og Frelzers Disciple til at føre dem ind i al Sandhed, hvile paa ham og gaae med ham, hvor han gaaer, at Intet skal faae Fremgang imod ham, at han maa blive udfriet fra Trængster, fra hans Hjenders Magt og fra al Retfærdigheds Hjende. Maa han være i stand til at opstige som paa Drævinger, at løbe og ikke blive afmægtig, at gaae og ikke blive træt; maa han have stor Viisdom og Kundstab, og være i stand til at føre dine Uvalgte gjennem dette Tornekrat. Lad Sygdom og Død ikke have nogen Magt over ham; lad ham være lig hans Brødre i at bringe mange Sonner og Østtre til Herlighed og mange Nationer til Kundstab om Sandheden. Store Besignelser skal hvile paa Dig; din Tro skal vore; Du skal have stor Kraft til at være overlegen. Himlenes Stør skal rulles op; Du skal tillades til at stue indenfor det og modtage Undervisning fra det Høje. Intet Vaaben, som er dannet og opløftet mod Dig, skal lykkes; ingen Magt skal herste over Dig; thi Du skal have din Kraft hos Gud og forhunde hans Evangelium. Du vil have Trængsel, men Du skal vorde udfriet og besere alle dine Hjender. Dit Embede skal ingenstude tages fra Dig; Du skal kaldes stor; Engle skal føre Dig fra Sted til Sted. Dine Synder er tilgivne og dit Navn strevet i Lammets Livsens bog. Saa er det, Amen!

Formaning given af O. Cowdery til P. P. Pratt: Jeg veed, kjære Broder, at Sindet naturligen fordrer noget Mht! men den samme Ting, ofte gjentagen, gavner os. Du vil have de samme Vanfæligheder at kæmpe med i Opfyldelsen af denne Ejerneste, som de gamle Apostle havde. Du har labet Dig hverve for en

Sag, som udfordrer din hele Oprigertsomhed; Du bør derfor beregne Omkostningerne, og til at blive et poleret Skæste udfordres, som Du maa inddse, flere Aars Arbeide; og din Stilling udfordrer en fuldkommen Politur. Det udfordres ikke blot til at vandre nogle faa Mile i dette Land, men i fjerne Lande. Du maa udholde meget Arbeide, megen Misie og mange Savn for at blive fuldkommen poleret. Din Kaldesse ligner ikke en Alderdyrkers i at opdyrke en begrændset Deel af den Planet, som vi beboe, og naar Himlen har givet tidlig Regn og sildig Regn og Høsten har modnet hans Frugt, at samle dem ind og inkoniske sig selv med for en Tid at være sindret i sit Slab, medens han i Tanken forestiller sig Vinteraftenernes Bederqvægelse og Kakkelenuskrogens Glæder. Men, kjære Broder! det er langt anderledes med Dig. Dit Arbeide maa være uafbrudt og din Misie stor; Du maa gaae frem og arbeide indtil det store Værk er gjort. Det vil udfordre en Række af Aar til at fuldkomme det; men Du vil have denne behagelige Trost, at din himmelste Fader kæver det; Marken er hans; Arbeidet er hans; og han vil ikke aleue opmunstre Dig og oplive Dig og opfølde Dig paa din Piligrimsærd i din store Misie; men naar dit Værk er fuldendt og dit Arbeide overstaaet, vil han tage Dig til Sig selv. Men inden Du kommer til Fuldenelsen af din Lyksalighed, bered dit Sind til at bære hvad som myndigen vil vorde fordret af Dig til at fuldføre det store Værk, som ligger foran Dig. Beregn vel Omkostningerne. Du har læst om Forklægninger og Prøvelser i gamle Dage. Har ikke hinner Erfaring lært Dig, at det er det samme nu? Du vil vorde fort for Øvrighederne for den Religion Du bekjender; og det var bedre ikke at tage sat, end at begynde og siden

see tilbage, eller afstrækkes naar Farer optaaerne sig omkring Dig, eller den blege Død stirrer Dig i Ulnigtet. Jeg har talt om disse Ting, kære Broder, fordi jeg har seet dem i Syner. Der er sterke Huler og skumle Fængsler for Dig. Disse skalde ikke forærde Dig. Du maa blive kaldet en god eller slet Mand. Lige-megent. De Gamle gjennemgik det samme. De bar dette Vidnesbyrd — at de havde seet Frelseren efter hans Opstandelse fra de Døde. Du maa bære det samme Vidnesbyrd; ellers vil din Mission, dit Arbeide, din Misie være forgjøves. Du maa bære det samme Vidnesbyrd, at der er blot een Gud, een Midler; den, som har seet Ham, vil kende Ham og vidue om Ham. Vogn Dig for Stolthed; tag Dig iagt for det Onde; sky endog Skinnet deraf; thi Tiden kommer, naar Du vil falde, hvis Du ikke giver Agt paa disse Ting. Iblandt dine mange Trængsler vil Du ogsaa have mange Belsignelser; men Du maa gjennemgaae mange Trængsler for at modtage Herligheden, som er opbevaret for Dig. Du vil see Tussinder, som, naar De først see Dig, ikke vil vide Noget om Frelsen ved Jesum Christum; Du skal see en Nation født paa en Dag. Et stort Arbeide ligger foran Dig, og Tiden er nær, naar Du maa byde Farvel til dit Fodeland, fare over det mægtige Dyb, og røre Stormklokken for andre Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk. Grindre at alt dit Haab om Udfrielse fra Fare og Død, vil beroe paa din Trofasthed for Gud; Du maa nødvendigvis tjene ham i hans Sag med et fuldkomment Hjerte og en villig Aland. Skye Riv og en forsæugelig Ere; tank ikke, at Du er bedre end dine Brødre, men bed for din saavelsom for Dig selv; og om Du er trofast, stor vil din Belsignelse vorde; men om Du ikke er, vil din Forvaltning

vorde tagen fra Dig, og en anden beslisket i dit Sted.

Eldste Pratt gav sin Haand til Præs. D. Cowdery og sagde, at han havde modtaget Ordination og skulle opfolde Tjenesten efter den ham givne Maade, hvortil Præsidenten svarede: Gaa frem og Engle skal opholde Dig, og Du skal komme frem paa den sidste Dag, brinende mange med Dig.

Thomas B. Marsh og D. Pratt var fraværende paa en Mission.

Eldste Marsh vendte tilbage til Kirtland den 25de April og Eldste Pratt den 26de og modtog deres Ordination og Belsignelse, hvilket er nedstrevet paa dette Sted i Årenning med deres Brøders.

Thomas B. Marsh's Belsignelse ved Præsident D. Cowdery. — Kære Broder; Du skal blive en Retfærdigheds Tjenier og til denne Tjeneste og Apostelsstab skal Du nu ordineres; og maa alle timelige og aandelige Belsignelser folge Dig. Dine Synder er Dig forladue og Du skal gaae frem og prædike det evige Evangelium. Du skal førdes fra Rige til Rige og fra Nation til Nation. Engle skal understøtte Dig og Du skal blive et Redslab til at bringe Tussinder af Herrens Forlostte til Zion. Beseglet af Præs. D. Whitmer. Saa være det, Amen!

Orson Pratts Belsignelse. — Kære Broder! Du er udvalgt til at ordineres til dette Apostelsstab og denne Tjeneste; Du skal gaae ud og prædike Evangeliet og gjøre et mægtigt Værk. Du skal blive understøttet; den Helligaand skal oplyse dit Sind; Du skal vandre fra Nation til Nation; Herren din Gud skal bevare Dig og føre Dig uskadt tilbage med evige Glædeshænge paa dit Hoved. Bekræftet af Præsident D. Whitmer.

Følgende Formaning gaves de Tolv af Præs. D. Cowdery: Kære Brødre! Inden jeg taler til Eder, vil jeg læse et

Stykke af en Alabenbaring. Det er Eder bekjendt, at forend denne Kirke organiseredes i 1830, gav Herren Alabenbaringer, ellers kunde Kirken ikke være bleven organiseret. Folket i denne Kirke var svagt i Tro, sammenlignet med de Gamle. De, som havde med denne Sag at gjøre, løngetes efter at vide, hvorledes Værket skulde udføres. De læste mange Ting i Mormonsbog, angaaende deres Pligter, og Maaden hvorpaa det store Værk burde gjøres; men Menneskenes Sind er saaledes bestoffent, at de ikke vil troe, uden et Vidnesbyrd ved Syn eller Hørelse. Herren gav os en Alabenbaring, at der i Tidens Løb skulde vælges tolv Mænd til at prædike hans Evangelium for Jøde og Hedning. Dore Sind har været i en bestandig Anstrengelse for at udfinde hvem disse Tolv skulde være; naar Tiden skulde komme, kunde vi ikke sige; men vi søgte Herren i Faste og Bon om at vi maatte opleve at see denne Dag, at see Eder og at ske tilbage paa de Vansteligheder, vi har gjennemgaaet; men, som vi har seet denne Dag, bliver det min Pligt at tale til Eders Besørrelse; og først nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Eders Embede. I har mange Alabenbaringer i Eders Hænder; Alabenbaringer, der vil give Eder bekjendte med Bestaffenheden af Eders Mission. I vil have Vansteligheder paa Grund af at I skal besøge alle Jordens Nationer. I vil behøve en tifold Visdom i Forhold til hvad I nogensinde har haft. I vil have til at bekæmpe alle Nationers Fordomme.

Han læste dervaa Alabenbaringen og sagde: Har I begjært denne Tjeneste af Eders gaafste Hjerte? Om I har begjært det, er I kældede af Gud og ikke af et Menneske til at gaae ud i al Verden.

Han læste derefter i Alabenbaringen, hvad Herren siger til de Tolv, og fortalte siden sin Tale saaledes: Brødre! I

har Eders Pligt fremstillet i denne Alabenbaring. I er blevet ordinerede til det hellige Præstedomme, som I har modtaget fra dem, der har deres Magt og Myndighed fra en Engel; I skal prædike Evangeliet for enhver Nation. Skulde I i mindste Maade forsømme Eders Pligt, stor vil Eders Fordommelse vorde; thi jo større Kaldelse, desto større Overtrædelse. Jeg formaner Eder til at øve Ædmighed; thi jeg kender det menneskelige Hjertes Stolthed. Tag Eder i Agt, at ikke Verdens Smigrere oploste Eder, tag Eder i Agt for at ikke Eders Tilhøierligheder bliver fængslede af verdslige Gjenstande. Lad Eders Tjeneste være det Første. Thukom, at Menneskenes Sjæle er betrættet til Eders Omsorg; og om I vogter Eders Kald, skal I altid have Fremgang.

I den første Tilstand er I blevet takskol'ige til andre Mænd for Vidnesbyrdet, hvorpaa I har handlet; men det er nødvendigt, at I modtager et Vidnesbyrd fra Himlen for Eder selv, saa at I kan bære Vidnesbyrd om Sandheden af Mormonsbog, og at I har seet Guds Asylum. Det er mere end Vidnesbyrdet om en Engel. Naar den rette Tid kommer, skal I blive i stand til at bære dette Vidnesbyrd for Verden. Naar I bringer Vidnesbyrdet, at I har seet Gud, dette Vidnesbyrd vil Gud aldrig tillade at falde, men vil forsvarer Eder; endført mange vil ikke give Agt derpaa, dog andre vil. I vil derfor indsee Nødvendigheden af at faae dette Vidnesbyrd fra Himmelnen.

Ophør aldrig at stræbe fremad, indtil I har seet Gud Ansigt til Ansigt. Styrk Eders Tro; bortkast Eders Twivl, Eders Synder og al Eders Wantroer, og intet kan hindre Eder fra at komme til Gud. Eders Ordination er ikke fuldstændig og fuldkommen indtil Gud har

sagt sine Hænder paa Eder. Det udsordes ligesaa meget til at dygtiggjøre os som hine, der har gaaet foran os; Gud er den samme. Om Frelseren lagde sine Hænder paa sine Apostle i de første Dage, hvorfor ikke i de sidste Dage?

Med Hensyn til Fortrin maa jeg gjøre nogle saa Remærkninger. De gamle Apostle sogte efter Storhed; men paa det at ikke Uenighedens Sæd skal saaes med Hensyn til denne Sag, saa forstaaer især Aalandens Stemme i denne Anledning. Gud elster ikke Eder høiere eller mere end andre. I skal kæmpe for Troen engang leveret til de Hellige. I veed at Jacob kæmpede indtil han erholdt. Det var ved brændende Bon og flettig Søgen at I erholdt Vidnesbydet, I nu er istand til at bære. I er som eet; I er lige til at bære Rigets Nøgler til alle Nationer. I er kalbede til at prædike Guds Sons Evangelium for Jordens Nationer; det er Eders himmelske Faders Villie, at I forkynder hans Evangelium til Jordens Endr og paa Verne i Havet.

Værnidkjære i at frelse Sjæle. Den Enes Sjæl er ligesaa dyrebar som den Andens. I skal bringe Budstabet til alle dem, som anseer sig selv for vise; og saadanne maaskee forfolger Eder; de søger maaskee efter Eders Liv. Modstanderen har stedse søgt at berove Guds Ejendomme og Oprettelse. Knur ikke mod Gud! Vær stedse flittig til Bon; vær stedse aarvaagen. I vil ikke fortynde paa, at jeg tilfulde aabenbarer mit Hjertes Følelser. Vi vil ikke see en anden Dag lig denne; Tiden er fuldelig kommen, Aalandens Stemme er kommen for at udvælge disse Mænd.

Tiden vil komme, naar I vil ønske at see en Dag som denne og I vil ikke

see den. Ethvert Hjerte ønsker Eder Fred og Held, men Scenen med Eder vil undgaaeligen afverle. Lad ingen Mand tage Edeis Bisper omme fra Eder; og tager Eder i Agt for at I ikke taber Eders Kroner. Det vil udfordre hele Eders Sjæl, det vil udfordre Mod lig Enochs. Tiden er nær, naar I vil være midt i Forsamlinger, som vil støre Tænder over Eder. Dette Evangelium maa gaae frem og vil gaae frem indtil det fylder hele Jorden. Sagde jeg, at Forsamlinger vil støre Tænder mod Eder? Ja, jeg siger, at Nationer vil gjøre det; de vil ansee Eder som de værste Mennester. Bliv ikke mismodige ved det. Naar Gud udgoder sin Aland, vil hans Hjender rase; men ihukom, at Gud er paa Eders høire og paa Eders venstre Side. En Mand, omendstjordt han ansees som den værste, har Glæde, naar han er sig bevidst, at han behager Gud. Deres Liv, som forkynde det sande Evangelium, vil være i Fare; det har stedse været Tilsældet lige fra den retfærdige Abels Dage. Den samme Modstand har viist sig, naarsom helst Mand kom frem for at bekjendtgiøre det sande Evangelium. Tiden skal komme, naar I vil blive ansette som de værste Mennester af mange og som de bedste af nogle. Tiden skal komme, naar I vil blive fuldkommen fortrolige med Guds Ting. Dette Vidnesbyrd vil opirre dem, som ikke troer det, til at trachte efter Eders Liv; men der er hele Nationer, som vil modtage Eders Vidnesbyrd. De vil kalde Eder gode Mænd. Bliv ikke opsløftede i Eders Sind, naar I skal des gode Mænd. Ihukom at I er unge Mænd, og I skal blive spade. Jeg indslutter ogsaa de andre Tre. Ihukom dem i Eders Bonner; fremfør deres Sag for Maadens Throne; endstjordt de ikke er nærværende, er dog I og de lige. Denne Beslittelse er hensigtet til at danne

en Hengivenhed i Eder for hverandre, sterkere end Døden. I vil vandre til andre Nationer; understøt herandrep i Aaland. Om een (eller flere) kastes i Fængsel, maa de andre bede for ham og befri ham ved deres Bonner. Eders Liv skal være i stor Hare; men Herrens Forståttelse er, at I skal vorde udfriede.

Erindre, at I ikke skal gaae til andre Nationer, indtil I modtager Eders Begevalser. Bliv i Kirtland, indtil I er isorte Kraften fra det Høje. I behøver en Kilde af Wiisdom, Kundskab og Forstand, som I ingenstude havde. Med Hensyn til Begavelsen vil jeg gjøre een eller to Bemærkninger, saa at der ikke bliver nogen Misforståelse. Verden kan ikke modtage Guds Ting. Han kan give Eder uden verdslig Pomp og stor Parade. Han kan give Eder den Wiisdom, den Oplysning og den Kraft, som udmærkede de gamle Hellige, og som nu udmærker den høiere Verdens Beboere. Storheden af Eders Bestikkelse bestaaer deri: I skal holde dette Embedes Nøgler; I skal gaae til fjerne Nationer, — Nationer, som sidde i Mørke. Dagen skal komme, naar Herrens Værk maa gjøres. Israel skal samles. Jacobs Sæd skal indsamles fra deres lange Udspreitung. Der vil blive en Fest for Israel, Guds Udvælgte. Det er en sorgelig Fortælling, men Evangeliet maa prædikes og Guds Ejendomme blive forkastede; men hvor kan Israel blive funden og modtage Eders Vidnesbyrd og ikke fryde sig? Ingensteds! Prophetierne er fulde af store Ting, som skal finde Sted i de sidste Dage. Efterat de Udvælgte er utsamlede, skal Ødelæggelserne komme over Jordens Indbyggere; alle Nationer skal føle Guds Brede, efterat de er bleven advarede af den Allerhøjestes Hellige. Om I ikke vil advare dem, saa vil Andre, og I vil tabe Eders Kroner.

I maa berede Eders Sind paa at byde et langt Farvel til Kirtland, endog til den store Dag kommer. I vil see, hvad I aldrig ventede at see; I vil behøve Enochs eller Elias' Aaland og Jareds Broders Tro; I maa forberedes til at vandre ved Tro, hvor afstrækende Udsigten end kan sones efter den menestelige Anstuelse; I og enhver af Eder skalde føle Kraften af den bydende Huldmagt: „Son! gaa hen og arbeid i min Wiingaard, og modtag med Glæde hvad der kommer; men i Enden vil Du staae, naar Andre falder. I har læst i Abenbaringen angaaende Ordination: Tager Eder ivare for, hvem I ordinerer; thi alle Nationer er ikke lig denne Nation; de vil villigen modtage Ordinanserne af Eder for at støtte Eder af Veien. Der vil vorde Tider, naar ikke Herrens Engle kan udfrie Eder af deres Hænder.

Vi appellere til Eders Indsigt, vi appellere til Eders Forstand, om vi ei forsaavidt har opfyldt vor Pligt mod Eder. Vi betragte det som een af de største Gunstbevisninger af vor himmelstte Fader i at udpege Eder for os; I vil være Bestyrere af denne Ejendom; I vil have et Værk at gjøre, som ingen anden Mand kan gjøre; I maa forkynde Evangeliet i dets Simpelhed og Reinheit, og vi anbefale Eder til Gud og hans Maade. I har vores bedste Ønsker, I har vores næst brændende Bonner, at I maa blive i stand til at bringe dette Vidnesbyrd, at I har seet Guds Visdom. Vaakald ham derfor i Tro og inderlig Bon indtil I faaer Overhaand; thi det er Eders Pligt og Eders Forrettighed at bære et saadant Vidnesbyrd, Enhver især. Vi formane Eder til at være trofaste i Opfyldesten af Eders Kaldelse; deri maa ingen Forsommelse finde Sted; I maa fuldføre alle Ting; og tillad os at gjenstage, alle Nationer have en Fordring paa

Eder; I er indbyrdes forbundne, som de tre Vidner var; desvagt kan I adstilles og mødes, og mødes og adstilles igjen, indtil Eders hoveder bliver solverhvide af Alder.

Han tog derefter enhver af dem ved Haanden og sagde: Vil Du med Hjertets

fulde Forsæt tage Deel i denne Tjeneste at forkunde Evangeliet med al Flid til ligemed disse dine Brødre ifølge Beslafsenheden og Hensigten af det Embede I har modtaget? Hertil svarede enhver af dem bekræftende.

(Fortsættet.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Marts.

Udenlandske Esterretninger; Deseret. Vi have modtaget Deseret News indtil 30te Novbr. f. A. og alle Esterretninger for Utahs Vedkommende er gode og Bierne arbeide med Flid i Kuben og Bistaden er i en forunderlig Opkomst.

Vi har ogsaa modtaget en Deel private breve, hvoriblandt Nedenstaende, hvilket vi er opfordret af Brevskriveren at bekjendtgøre.

Store Salts Stad den 25de Novbr. 1854.

Kjære Broder, Præsident Van Cott!

Jeg beder Dem indstændigen om, at dette Brev maatte blive indrykket i Skandinaviens Stjerne, saa at sammes Indhold derved bedst kan komme til de Helliges og mine Venners og Bekjendtes Kundskab.

Kjære Brødre og Søstre og Venner!

Jeg har grebet Pennen for i Korthed at lade Eder vide at jeg tilligemed Kone og Born er lykkelig og vel ankommen her til Dalen og føler mig tilfreds og er taknemmelig til min himmelste Fader for hans store Maade imod mig, at jeg har fundet hvad jeg har søgt, og er kommet til det Sted, hvor den Høieste Tjenere og Born lever og hvor Retfærdighed og Sandhed udøves efter Herrens Love og Willie. Prophetien, som siger at de skal tale med nye Tonger og profetere, har jeg ofte hørt omtale at det skulde ske, men Opfyldelsen har jeg nu seet med mine egne Øine og hørt med mine egne Øren, idet baade Mænd og Kvinder staar op, drevne af Landen og tale i fremmede Tungmaal og profeterer og Landen hviler saa igjen paa Andre, som udlegger det. Jeg har nu selv erfaret at de aandelige Maadegaver findes i Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, og det er hvad som glæder mig og alle oprigtige Sjæle, som kommer her, tilligemed al den Besigelse og Frugtbarhed, som er udgydt over Dalene, saavel som den virkelige og rette Frihed, der hersker her mere end i noget andet Land. Af de danske Søskende har jeg hørt, at det Nygte skulde gaaet om mig i Danmark, at jeg var falden fra og blevet i New Orleans; men det er en Logn, opspunden af Djævelen, for at bedrøve de Oprigtige af Hjerter. Jeg ønsler at raabe til Eder nu, som jeg gjorde den Tid jeg har hos Eder: Alle I, som have indgaaet Vigt med Gud, holder den og værer standhaftige i Troen og lader Eder ikke rolle! Og til dem, som endnu vandre i Mørke, vil jeg sige: Omvender Eder og lader Eder

dsøe til Eders Synders Forladelse og forlad Babylon og kom op til Sion og befrie Eder selv fra de Plager, som vil vorde udgydte over den ugodelige Verden! Og for Eder af Baptisterne, som kjender mig og troer at jeg taler Sandhed, vidner jeg som for Guds Nasyn, at denne er Sandhedens Wei og det evige Evangelium, som Gud har aabenbaret ved sine Engle i disse sidste Dage, og at her er Stedet, hvor Guds Børn skal forsamlles medens Gud udgyder Vredens Skaaler over Jordens Nationer. Min Sjæl er fuld af Længsel, og min Bon er til den Allerhoieste at jeg maatte see Eder alle, som er oprigtige af Hjertet og som troer at Jesus er Guds Søn, frelste i hans Rige.

Som jeg ikke kan opfylde Alles Ønske at skrive Eder til, som bad mig derom i Kjøbenhavn, i Jylland, Fyen og Laugeland, hvor jeg har været paa Mission, skriver jeg Eder til paa denne Maade, og slutter denne Gang med en kjærlig Hilsen fra mig og fra de Hellige her til Brodre, Søstre og Venner.

William Andersen.

Tale

af Eldste Orson Pratt, holdt i Tabernaklet den 7de October 1854.

(Af Deseret News for 26de Octbr. 1854).

(Fortsat fra Side 160.)

Men vi vil komme tilbage til Ordene af vor Text, som er den Ting, der vedkommer os mest for Nærværende. Det skalde lægges paa Folkets Siud og indprentes i deres Hjarter Uge efter Uge; de skalde læres og undervises paa saadan Maade, at disse Hemmeligheder, naar vi seer dem i det rette Lys, kan gjøre os godt. Naar Herren anseer det passende fra Himmelne at udgyde Viisdom og Kundskab og Hemmeligheder og Forstand, maa vi, ved praktiske Gjerninger, Tro og Flittighed i at gjøre vore Pligter imod hinanden og imod Gud, være i stand til at modtage dem og have godt af dem. Tiden vil komme, naar Herren vil aabenbare alle disse Ting; Alting i Himmel, paa Jorden og under Jorden; og Alting henhørende til Menn-skets Sjæl vil bekjendtgjøres ved Basunernes Lyd i alle Levendes Øren.

Jeg vil anbringe det gamle Udtruk: "Jeg føler udmærket godt." Det gør

mig godt at komme tilbage til Utah Teritorium, efter to Aars Fraværelse, for at see de Helliges Ansigt og fryde mig i deres Midte, og at give mit svage og ydmøge Vidneslyrd om dette store og hellige Værk. Det er nu over fireogtyve Aar siden jeg blev dsbt i denne Kirke; det var fireogtyve Aar den 19de forrige Maaned siden jeg blev dsbt og blev et Medlem af denne Kirke. Jeg har seet den reise sig til dens nærværende Storhed fra nogle faa Medlemmer, som udgjorde den hele Kirke i 1830. Der var da maastee ikke halvtredsindstyve Sidste-Dags-Hellige i hele Verden; og ethvert Aar frembringer Opfyldelsen af Propheten Josephs Uttringer, Hornstigelser og Alabenbaringer.

Værket ruller frem saa hurtigt som Tidens Hjul vil tillade. Jeg erindrer vel en Alabenbaring given for mere end treogtyve Aar siden. Hvad sagde Herren, medens vi blot var en lidt Haand-

fuld? Han sagde: "Det er uødvendigt at mine Eldste skulle gaae ud i alle omliggende Egne og prædike mit Evangelium og mange skal omvendes; og I skal have Magt til at organisere Eder selv efter Menneskenes Love." Dette var talt forend vi begyndte at samles. Til hvilket Gavn var det at organisere os ifolge Menneskenes Love? „At I kan bryde ethvert Baand, hvormed Fjenden søger at tilintetgjøre os og at I maa holde mine Love." Er ikke dette bleven opfyldt? See hen til Tiden, da denne Propheti blev given, henved fireogtyve Aars siden. Er det stært? Er vi ikke organiserede efter de menestelige Love? Er ikke mange omvendte saaledes som Abenbaringen forudsagde? Og er vi ikke i en organiseret Tilstand her i Utah Territorium, overensstemmende med de menestlige Love, for at bryde Fjendens Baand, at de ikke maa tilintetgjøre os som et Folk. Om Vobet skulde prove paa at trænge os her, vilde de finde det meget vanskeligt, fordi vi er organiserede ifolge Menneskenes Love. Om de anvender noget Bestræbelse eller Indflydelse for at tilveiebringe Folkets Ædelæggelse, saa er vi organiserede ifolge Menneskenes Love, og kan slaae dem med deres egne Vaaben.

Hensigten af dette var ikke blot vor Sikrelse fra vores Fjenders Hænder, men at I maa være i stand til at holde mine Love." Det var den anden Aarsag, Herren gav i sin samme Abenbaring. Er der ikke nogle af Guds Love, som vi ikke kunde holde, om vi levede adspredte udover i de andre Stater og Territorier, uorganiserede efter Menneskenes Love? Ja, der er Love af den største Vigtighed, som har Indflydelse paa dette Folks nuværende og tilkommende Skjæbue; som har en Indflydelse paa deres evige Herlighed, Ophoielse og Lyksalighed. Disse Love kunde aldrig bleven holdt, var vi

ikke bleven organiserede ifolge Menneskenes Love. Herren har opfyldt denne Abenbaring saa vidt; hvor meget mere fuldstændig denne Organisation kan blive herefter, veed jeg ikke, ei heller bekymrer jeg mig derom.

Det var ikke Menneskepaafund, ei heller menneskelig Magt eller Viisdom, som indrettede dette Rige; men den Gud, vi dørke og tjene, som stalte Himlene og Jorden. Han dannede dette Rige og indrettede det og grundlagde det; alt er hans, og han holder det i sin egen Haand, og det samme store Væsen beherber og styrer de Ugadelige; han holder dem i Tømme og han vil fuldføre ethvert Ord, som er bleven givet ved hans Ejeneres Mund, som han siger os i Fortalen til Pagetus Bog: „Disse Befalinger og Prophetier skal opfyldes, og endslivadt Himlene og Jorden forgaar, skal ikke en Tøddel eller Bogstav af denne Bogs Befalinger forgaae."

Enhver Ting vil undergaae Forandrings og Omvæltning og Omskiftning, hver i sin Tid og beleilige Stund, indtil dette Rige har udspredt sig, og dets Herredomme og Storhed har gjort sig gjældende over hele Jorden, og der ikke vil være en Hund til at bevæge sin Ænige imod det fra „Klippebjergene" indtil Jordens yderste Dele, men Alt være underlagt Christi Rige; Alt maa blive underkastet dets Love; og Jordens store Nationer — mægtige Nationer, ikke nogle faa, vil om ikke lang Tid komme op til Zion for at søge Viisdom og Kundskab fra Raadgiverne i Zion. De vil læse hendes Love og sige: „Vore Love er af intet Værd, vor Viisdom er Daarstab, vor Ord er som Blaar, utsatte for den fortærende Ild; vi er itubrudte, oplosste stykkevis, og færdige til at knuses under vor egen Vægt; men Eders Love, Regering og Embedsnægd er alle gode,

retfærdige, rigtige og sande; visstelig Jesraels Gud er i Eders Midte. Kom, lad os gaae op til Zion, lad os høre paa Zions vise Lovgivere, og lad os høre Lovene, som der forkyndes; lad os lære af den Viisdom, som findes i den Allerhøiestes Ejendom." Og de vil komme op med med deres Armeer, og deres mægtige Mænd, og deres Dommere, og deres Hærskere og Rønner vil komme til hendes opgaaende Glands, og Hedningerne vil komme sig en flydende Strom, og Zions Porte vil være aabne Dag og Nat, og aldrig blive lukkede, for at indlade Magterne, som vil komme brusende ind fra alle Nationer, for at lære Viisdom, Knudstab og Raad, som er udnydt fra Himmelne over den Allerhøiestes Ejendom.

Om vi fuer fremad til saadan en helig Tid — til saadan en lykkelig Periode, maa vi bestrebe os for at berede os selv og vaagne op fra vor Slummer

og gjøre de Pligter, som fordres af os. Indbetale vor Gjeld, indbetale den til det vedvarende Emigrationsfond, saa at Midlerne kan strax blive sendte tilbage, paa det at de, som kæmpe med Armod og Trængsel og er nedbøsede af Tyranniets Ulag, kan nyde samme Privilegier som I. Erindre dem og Gud vil erindre Eder. Men dersom I vender Ryggen til disse Principer og ikke vil føge at gjøre mod Andre, som I vilde, at de skulde imod Eder; om I ikke vil lytte til vor Prophets Undervisning og Raad og ligeledes til Andres, som har talt fra dette Sted, saa vil I visue hen sig et torret Nor, og I vil tabe Eders Myndighed; og det, som I har, vil vorde Eder frataget og I vil vorde forladte, fattige og elendige ova blive Jordens Udstud, under den Almægtiges Forbandelse for Eders Ulydighed.

Lærdomme af Propheten Joseph Smith,

uddragne af hans Historie for 1839.

(Af Deseret News, d. 27. April 1854.)

(Fortsat fra Side 160.)

Torsdagen den 2den Juni.

Bil de Nye, som er valgte til at udhylde Pladserne, istedetfor dem, som er faldne i de Tolv. Øvorum, begynde at opfosie dem selv, indtil de opfoier dem selv saa høit, at de snart vil tumle overende og falde dybt og gaae, vadende gien nem Mudder og Dyud og Mørke, lig Judas, til Satans Angstelser, som Aldstille have gjort, eller vil de lære Viisdom og blive forstandige? O Gud! give dem Viisdom og gjør dem ydmige, jeg beder dig! .

Maar de Tolv eller nogle andre Vidner staaer for Jordens Forsamlede, og

de prædike i Guds Alands Kraft og Bevisning, og Folket er forundret og forvirret ved Lærdommen og siger, den Mand har prædiket en kraftig Prædiken og en præktig Tale, maa den eller de Mænd vogte sig for, at de ikke tilstrive sig selv Kren, men, trætende efter Ydmighed, overlade Kren og Prisen til Gud og Lammet; thi det er formedelst det hellige Præstedomme og den Helligaand, at de har Kraft til at tale saaledes. Hvad er Du, o Meuneste? Ikkun Stov. — Og fra hvem modtager Du Kraft og Besignelser, uden fra Gud?

Dersor o I Tolv! læg Mørke til

denne Nøgle og bliv vise for Christi Skyld og for Eders egen Sjæls Skyld, I er ikke sendt for at børres, men for at lære Andre. Lad ethvert Dåd være krydret med Ynde. Vær aarvaagne; vær bestindige. Det er en Dag til Advarsel og ikke til mange Ord. Handle retstafteet for Gud og Mennister. Tag Eder ivare for Hedningenes spidsfindige Blændværk, som at bukke og skrabe for Mennesker, til hvilke I ikke har nogen Tilstrø. Vær retstafue, aabne og frie i al Eders Umgang med Menneskene.

O I Tolv og alle Hellige! auvend til Nyte denne vigtige Nøgle — at I i alle Eders Provælser, Besværligheder, Fristelser, Trængsler, Baand, Fængsler og Død seer til, at I ikke forraader Himmelens; at I ikke forraader Jesu Christus; at I ikke forraader Eders Brødre, at I ikke forraader Guds Åabenbaringer, hverken i Bibelen, i Mormonsbog, i Paghensbog, eller nogen anden, som nogensinde var eller vil vorde given eller aabenbaret til Mennesket i denne Verden eller i den tilkommende. Ja, i al Eders Slaaen bagud og Sprællen seer til, at I ikke gør denne Ting, saa at ikke uskyldigt Blod skal findes paa Eders Klæder, og I gaae ned til Hellevede. Alle andre Synder er ikke at sammenligne med Synd imod den Helligaand og at blive funden at være en Forræder mod Brødrerne.

Jeg vil give Eder een af Nøglerne til Rigets Hemmeligheder. Det er et evigt Princip, som har eksisteret hos Gud fra Evighed: Den Mand, som staaer op for at fordomme Andre, findende Heil med Kirken, sigende at de er ude af den rette Vej, medens han selv er retfærdig, veed da forvist, at den Mand er paa den høieste Spidse til at falde fra, og dersom han ikke omvender sig, vil han falde fra, saa sandt Gud lever. Dette Princip er

ligeaa rigtigt, som det Jesus fremsatte, idet han sagde: at den som søger Tegn er en hoeragtig Person; og dette Princip er evigt, ufravigeligt og fast som Himmelens Piller; thi hvorsomhelst I seer en Mand, som søger efter et Tegn, kan I skrive det ned, at han er en hoeragtig Mand.

Som Svar paa mange Forespørgsler gav jeg ved denne Tid en Forklaring over Præstedommets og mange dermed forbundne Principer, hvoraf Følgende er en forfattet Oversigt:

Præstedommets var først givet til Adam; han erholdt det første Presidentsstab og holder Nøglerne til det fra Slægt til Slægt. Han erholdt det i Skabelsen, forend Verden var dannet (1 Moseb. 1, 26—28). Herredommets gaves ham over enhver levende Skabning. Han er ErkeEnglen Michael, talt om i Skriften. Der næst til Noah, som er Gabriel; han staaer næst Adam i Authoritet i Præstedommet. Han blev kaldet af Gud til denne Tjeneste, og han var de Levendes Fader paa hans Tid og til ham gaves Herredommets. Disse Mænd holder Nøglerne først paa Jorden og derefter i Himmelens.

Præstedommets er et evigt Princip og eksisterede hos Gud fra Evighed og vil vedblive i al Evighed uden Dages Begyndelse eller Aars Ende. Nøglerne maa bringes fra Himlen, naarsomhelst Evans geliet sendes. Naar de er aabenbarede fra Himlen, er det ved Adams Authoritet. Daniel i det 7de Capitel taler om den Gamle af Dage; han mener den ældste Mand, vor Fader Adam, Michael; han vil kalde sine Børn tilsammen og holde et Raad med dem for at berede dem for Menneskens Søns Tilkomst. Han (Adam) er Faderen for Menneskeslægten og præsiderer over alle Menneskers Aander, og alle, som har havt

Nøglerne, maa staae for ham i dette store Raad. Dette maa finde Sted for end nogle af os forlader denne Skueplads for vor Virken. Men u-esse-n-s Søn staer foran ham og der gives ham Ere og Herredomme. Adam overgiver sin Forvaltning til Christum; den som blev overdragen ham, da han holdt Universets Nøgler, men beholder sin Stilling som Menneskessøgtens Hoved.

Menneskets Land er ikke et skabt Væsen, den eksisterede fra Evighed og vil eksistere i Evighed. Noget Skabt kan ikke være evigt; og Jord, Vand osv., havde deres Tilsvarelse i en elementarisk Tilstand fra Evighed. Vor Frelser taler om Born og siger, deres Engle staae altid for min Fader. Faderen kalbede alle Under for sig, ved Menneskets Skabelse, og organiserede dem. Han (Adam) er Hovedet, og der sagdes ham, at han skal forøge sig. — Nøglerne gaves først til ham, af ham til Andre. Han skal gjøre Regustab for sin Forvaltning og de til ham.

Præstedommets er evigt. Frelseren, Moses og Elias gav Nøglerne til Peter, Jacob og Johannes paa Bjerget, naar de blev forklarede for ham. Præstedommen er evigt — uden Dages Begyndelse og Uars Ende, uden Fader, Moder osv. Om der ikke er nogen Forandring af Anordningerne, der er ingen Forandring af Præstedommen.

Hvorledes har vi bekommet Præstedommen i de sidste Dage? Det kom ned i en regelmæssig Følgerække. Peter, Jacob og Johannes havde det givet til dem, og de gav det til Andre. Christus er den store Upperrlevrest; Adam dernæst. Paulus taler om Kirkens Komme til Englenes Mangfoldighed — til Gud, Alles Dommer — til de fuldkommende Retsfærdiges Under; til Jesus, den nye Pagtes Midler osv. (Hebr. 12, 23).

Jeg saae Adam i Daleu Adam-ondi-Ahman. Han sammenkaldte sine Born og velsignede dem med en patriarkalisk Velsignelse. Herren saaes i deres Midte, og han (Adam) velsignede dem alle, og sagde dem hvad der skulle vedersares indtil den sidste Slægt. (See Pagtens Bog, 3 Afsnit 28 og 29 §).

Det er hvorfor Abraham velsignede sin Afskom; han ønskede at bringe dem ind til Guds Mærværelse. — De stuede fremad til en Stad osv. Moses sogte at bringe Israels Born ind til Guds Mærværelse, formedelst Præstedommets Magt, men han kunde ikke. I de første Verdensalderes prøvede de paa at grundlægge den samme Ting, og der blev Elias opreiste som forsøgte at gjenoprette disse sande Hærligheder, men erholdt dem ikke; men de propheterede om en Dag, naar denne Hærlighed skulle aabenbares. Paulus talte om Tidernes Fyldes store Husholdning, naar Gud vilde samle alle Ting under Get osv., og hine Mænd, som disse Nøgler var bleven givne, maa være der; og de kan ikke blive fuldkommende uden os.

Disse Mænd er i Himlen, men deres Born er paa Jorden. Deres Hjerter brænder for os. Derfor sender Gud Mænd ned. Matth. 24, 34-41. Og han skal udsende sine Engle osv. Alle disse magthavende Personligheder vil komme ned og forenes Haand i Haand for at tilveicbringe Udforselsen af dette Værk.

Himmeriges Rige signes ved et Senneypsfrø. Senneypsfrøet er lille, men det frembringer et stort Træ, og fuglene boer i dets Grene. Fuglene er Englene. Saaledes vil Englene komme ned, forene sig til sammen for at samle deres Born og samler dem. Vi kan ikke fuldkommengjøres uden dem, ei heller de uden os; naar disse Ting er gjort, vil

Menneskens Son nedslige; den Gamle af Dage slædte; vi maa komme til Englenes Mangfoldighed, have Forbindelse med og modtage Undervisning af dem. Paulus taler om Mose Fremgangsmaade; taler om at Israels Bornu blevet døbte osv. (1. Cor. 10). Han vidste dette og at alle Anordningerne og Vessignelserne vare i Kirken. Paulus havde disse Ting, og vi maa faae Himsens Hugle til at boe i Gruene osv.

Hornet forte Krig mod de Hellige og overvandt dem indtil den Gamle af Dage kom; Dommen blev given den Allerhøjestes Hellige af den Gamle af Dage; Tiden kom, at de Hellige besad Riget. Dette bringer os ikke alene til at tjene her, men ogsaa i Ewigheden.

Saliggjørelse kan ikke komme uden Åabenbaring; det er faaængt for Nogen at forvalteinden samme. Ingen Mand er en Jesu Christi Ejener inden at være en Prophet. Ingen Mand kan være en Jesu Christi Ejener, undtagen hau har Jesu Vidnesbyrd og dette er Prophetiens Land. Maarsomhelst Saliggjørelse er blevet forvaltet, er det skeet ved Vidnesbyrd. Nutidens Mænd bevidner om Himmel og Helvede og har aldri seet nogen af dem; og jeg siger at uden dette kan intet Menneske vide disse Ting.

Menneskene paastaae at prophetere. Jeg vil prophetere, at Tegnene paa Menneskens Sons Tilkomst er alterede begyndt. Den ene Pestilens efter anden vil ødelægge. Vi skal snart have Krig og Blodsudgødelse. Maanen vil blive vendt til Blod. Jeg bevidner om disse Ting og at Menneskens Sons Tilkomst er nær, ja er nær for Dørene. Om vores Sjæle og vores Legemer ikke giver Agt paa Menneskens Sons Tilkomst, og efterat vi er døde, om vi ikke giver Agt paa osv., skal vi være iblandt dem,

som skal kalde paa Klipperne til at falde over os osv.

Menneskernes Børns Hjerter maae venedes til Fædrene og Fædrenes til Børnene, levende eller døde, for at berede dem for Menneskens Sons Tilkomst. Hvis Elias ikke kom, vilde den hele Jord blive slagen.

Der vil her og der blive en Stav for de Helliges Judsamling. Nogle kan have raabt Fred, men de Hellige og Verden vil have siden Fred herefter. Lad dette ikke hindre os fra at gaae til Staverne; thi Herren har tilsagt os at føje og ikke tøve, eller vi vil blive adsprede den Enne her den Aanden der. I Staverne skal Eders Born blive vesignede, og I midt iblandt Venner, hvor I kan blive vesignede. Evangeliets Net samler af enhver Slags.

Jeg propheterer, at den Mand, som uroler, efter at han har Lejlighed til at gaae, vil vorde trængt af Djævelen. Krig er forhaanden; vi maa ikke forhale Tiden, men er ikke opfordrede til at opoffre. Opbyggelsen af Zion bør være vort høieste Formaal. Maar Krig kommer, har vi at flygte til Zion. Raabet lyder at paaskunde Værket. Den sidste Åabenbaring siger: I skal ikke have Tid til at være gangne over Jordens, indtil disse Ting kommer. Det vil komme paa samme Maade som Cholera, Krig, Isdebrande og Jordstsjælv; den ene Pestilens efter den anden osv., indtil den Gamle af Dage kommer, da vil Dommen gives til de Hellige.

Huadomhelst I maa høre om mig og Kirtland, læg ikke Mærke dertil; thi om det bliver et Tilflugtssted, vil Djævelen bestræbe sig af yderste Cone for at besvære de Hellige. I maa gjøre Eder fortrolige med hinse Mænd, der ligesom Daniel bad tre Gauge om Dagen, vendte til Herrens

Se hen til Præsidentstabet og modtag Besærrelse. Hvert Menneske, som er frugtagtig, gjerrig osv., vil fanges i en Snare. Tiden er snart forhaanden, naar intet Menneske vil have Tid undtagen i Zion og hendes Staver.

Jeg saae Mennesker, som efterstræbte deres egne Sønners Liv, og Broder dræbende Broder, og Modre dræbende deres egne Døtre, og Døtre trægtende efter

deres Mødres Liv. Jeg saae Armeer opstillede mod Armeer. Jeg saae Blod, Ødelæggelse, Æld, Rosgåmp osv. Menneskens Søn har sagt at Moderen skal være imod Datteren og Datteren imod Moderen osv. Disse Ting er nærlært for Dørene. De vil folge Guds Hellige fra Stad til Stad. Satan vil rase og Djævelens Land er nu opbegget.

(Fortsættes).

Notise.

„Advarsels Røsten“ af Parley P. Pratt, En af de tolv Apostle, vil vorde udgivet, som et af de Værker iblandt de Sidste Dages Helliges Skrifter, der er fortrinslig stillet for Enhver, der elster Sandheden, til at saae et klart og tydeligt Begreb om vor Kirkes Lærdomme, eller hvad Verden behager at kalde „Mormonisme.“ Værket er under Arbeide og vil forhaabentlig snart udkomme, hvorfør Bogagenterne efter Ønske kan indsende deres Requisitioner. Bogen vil udgjøre omtrent 7 Ark, i Format og Bind som Pagtensbog. Prisen for samme vil nærmere erfares, naar den bliver færdig fra Bogbinderen.

Indbetalt til Contoiret siden den 15de Februar.

Mads Larsen Aasum	38 Rdl. , ,	Mk. , ,	Sk. , ,
C. A. Sitiing	1 —	1 —	4 —
<hr/>			
Summa	39 —	1 —	4 —

Indhold.

Side.	Side.
Joseph Smiths Levnetsbog (fortsat) 151.	Tale af Orson Pratt (sluttet) 154.
Redaktionsbemærkninger 153.	Lærdomme af Proph. J. Smith : 157.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og saaes paa Contoiret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postkontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Cott.

Trykt hos F. C. Bording.